

Štev. 9

Leto 12

Izhaja enkrat na mesec.

Naročnina četrstetno 12 dinarjev

NEODVISNO GLASILO ŽELEZNIČARJEV, UPOKOJENCEV IN TRANSPORTNEGA OSOBLJA

Zvišanje plač

Par mesecev se že med železničarji in drugimi državnimi nameščenci in upokojenci ne razpravlja nič drugega, kakor o zvišanju plač. Vsi strokovni listi so polni podatkov, kako je draginja porastla in za koliko so se plače od leta 1935 znižale. Dasi sem delavec, vendar berem vsa ta glasila, ako jih le dobim v roke. Zasledujem tudi vesti v dnevnih listih, vendar zaman iščem izjav odločajočih, kaj nameravajo narediti z nami delavci. V zadnjem vašem listu sem bral, da se pripravlja nov delavski pravilnik ter sem bil naravnost obupan, ko sem uvidel, da se namerava le začetne plače profesionistov malenkostno zvišati, za nas delavce pa naj ostane vse pri starem.

V parlamentu je bil stavljen predlog, da naj se ukine sedanja uredba o zmanjšanju uradniških prejemkov od 17. septembra 1935 in naj se zopet uveljni uredba o draginjskih dokladah nastavljenec iz leta 1932. Tedaj je g. finančni minister izjavil: »Več članov kraljevske vlade je že izjavilo, da kraljevska vlada proučuje vprašanje uradniških plač. Vlada bo to vprašanje rešila, čim bodo to dovoljevale državne finance ter upa, da ta čas ni več daleč. Vsled tega je torej predlog za zvišanje plač že prekasno stavljen in ne morem sprejeti nujnosti.«

Dnevni listi so tudi objavili vesti: »Pripravlja se uredba o povišanju uradniških prejemkov. V ministru financ pripravlja uredbo o zvišanju plač državnih uslužbencev. Vlada se je odločila, da povrne uradnikom to, kar jim je bilo odvzeto z redukcijo leta 1935. Nova uredba bi imela stopiti v veljavo s 1. oktobrom 1937.«

Lahko bi navedel še več izjav, vendar že to zadostuje, da povzroči ravno med onimi, ki so že doslej največji trpin — med delavci — največjo bojanzen in obup. Dobro vemo, da se pri nas pod nazivom »uradnik« razume le vse nastavljeni osobi, nikdo pa ne steje v to kategorijo

tudi nas delavcev. Iz vseh izjav, iz vseh intervencij, ki so bile izvršene, se da sklepati le eno, da se pripravlja zvišanje plač za nastavljence in s tem v zvezi za upokojence, nas delavce pa se bo najbrže prezrlo.

Porabljam to priliko, dragi s. urednik, da te naprosim za objavo teh vrstic, da bo vedela vsa javnost, da bodo vedeli vsi gg. ministri, zlasti pa oba slovenska, ki sta na shodih opetovano povdarjala, kako se bo pomagalo delavcem, da se nahaja med 30.000 železniških delavcev in profesionistov v obupnem položaju in da je za nje odpomoč kar najnovejše potrebnata.

Naše družine stradajo, v naših drvarnicah ni premoga, ni drv, naši otroci so raztrgani in bosi, da niti v šolo ne morejo. V naših shrambah ni moke, krompirja, masti, ker zamoremo le najskromnejše živeti iz rok v usta.

Začetna plača delavca je Din 19.80 in se po letih dvigne na Din 21.60 dnevno, ako imam srečo, da sem uvrščen za začasnega delavca. Najtežje delo v mrazu, dežju in blatu moramo vršiti mi progovni delavci za to plačo in ko pridevemo vsi premočeni domov, nimamo druge oblike in perila, da bi se preoblekl, nimamo tečne hrane, da bi se nasičili. V naših vrstah razsaja tuberkuloza, naši otroci so slabokrvni in rabični, ker so spočeti od podhranjenih in izmozganih starjev!

Ta beda vpije po nujni odpomoci in sedaj, ko kr. vlada pripravlja nove uredbe za zvišanje plač, je njeni prva dolžnost, da z novim delavskim pravilnikom dvigne delavske plače.

Ne zahtevamo za se razkošja, da bi zapravljali, pač pa upravičeno zahtevamo za naše

pošteno delo tudi pošteno plačilo, da bo izginila lakota in beda iz delavskih stanovanj in da bomo zamenili tudi mi delavci živeti človeka do stojno življenje.

K. J., prog. delavec.

predstaviti kot novoizvoljeni delegati, pa so postavili za oblastno skupščino — čujte in strmite — popolnoma enake zahteve, kot so jih stavili preje Savezarji. Celo avtonomijo so zahtevali, novo uredbo, višjo hranarno itd., točno vse ono, kar so preje kot »savezarsko demagogijo« pobiali. Seveda ti predlogi so bili samo za Ljubljano. V Beogradu se je vršila 7. oktobra 1935 izredna glavna skupščina bolniškega fonda, ki je imela nalogo izdelati vse potrebno za novo uredbo o zavarovanju železničarjev. Z uredbo bi se dalo rešiti vprašanje bolniškega in nezgodnega zavarovanja delavstva. Vprašanje avtonomije. Vendar Zvezariji so v Beogradu soglasno sprejeli mesto načrta nove uredbe sklep, da se naproša gospoda železniškega ministra, da ne izda nove uredbe. Hoteli so le poseben odbor, ki naj izdelava načrt novega pravilnika. Seveda je g. minister tej prošnji ugodil in vprašanje nove uredbe je bilo stavljen z dnevnega reda, železničarji pa so bili s tem obsojeni na nadaljnje nevzdržno stanje v bolniškem fondu.

Pa kaj bi navajali stare dogodke, katere vsi železničarji itak poznajo. Naj zadostuje le nastop Zvezarjev na zadnji skupščini bolniškega fonda v Ljubljani. V svojem letaku se hvalijo z visokimi izdatki za hranarno in zdravljenje. Kako pa je bilo na skupščini? Glavni nihov predstavnik je apeliral na železničarje, naj »ste dijijo« pri bolezni in če se že javijo bolnim, naj se v prvi vrsti zdravijo z domačimi zdravili. Za domača zdravila železničarjem ni treba plačevati visokih prispevkov za bolniško zavarovanje in za povišanje hranarine, vsled katerega bi se ne smeli javljati bolnim, se železničarji enako zahvaljujejo.

Marsikaj pa gospodje Zvezarji niso navedli v svojem letaku! Oni na primer niso navedli, da so na glavni skupščini leta 1935 sprejeli sklep, da naj fakultativni člani plačujejo 3% svojih prejemkov kot prispevek za bolniško blagajno. Zvezarji dobro vedo, da so se Savezarji proti povišanju prispevka za fakultativne člane odločno borili, oni dobro vedo, da je bilo 100% povišanje prispevka za upokojence velik udarec in oni bi lahko ta sklep na glavni skupščini razveljavili in odklonili, vendar so glasovali za njega! Zakaj ne pišejo o tem v letaku?

Zakaj ne pišejo v letaku, da so s pravilnikom, s katerim se tako hvalijo, odvzeli upokojencem aktivno in pasivno volilno pravico, čeprav tega uredba ne predvideva? Dobro vemo, kdo je imel interes na tem, da upokojenec ne sme biti delegat na skupščini in komu je zvezarska gospoda s tem izkazala veliko uslugo! Upokojenec, ki ni odvisen od predpostavljenih, bi na skupščinah daleko bolj svobodno izvajal kritiko in to gotovim činiteljem ni bilo po volji. Upokojenec mora danes plačevati dvojni prispevek, volilne pravice pa nima, za kar se ima zahvaliti zvezarski gospodi!

Številke navaja zvezarska gospoda v svojem letaku! Pravijo, da bodo samo za zdravila izdali napram letu 1935-36 skoraj 400.000 dinarjev več. Zakaj niso navedli, da se je leta 1932-33, ko so bili v bolniški blagajni še Savezarji, za zdravila tudi izdal 400.000 dinarjev več, pot potem, ko so jo prevzeli Zvezarji.

Zakaj ne navajajo, da so se področne podpore znižale od Din 800.000 v letu 1932-33 na komaj Din 250.000 v letu 1936-37?

Uredništvo in upravnost:

Ljubljana, Miklošičeva c. (palača Del. zbornice), kamor naj se tudi pošljajo rokopisi.

Zakaj ne navajajo v letaku statistike, kdo se je vse zdravil v zdraviliščih in kopališčih? Na železnični je pretežna večina delavstva in njih rodovinskih članov. V letu 1936 se je zdravilo v kopališčih in zdraviliščih skupno 321 oseb, od tega 143 uradnikov, delavcev pa le 58, leta 1937 se je zdravilo 229 oseb, od tega 104 uradnikov in le 36 delavcev! Zakaj ne navajate te statistike? Morda boste trdili, da je delavec bolj zdrav in da živi uradnik v slabših zdravstvenih razmerah? Morda boste trdili, da je delavec le par sto, uradnik pa na tisoče? Vsakdo privoči zdravljenje onemu, ki je potreben, vendar je dolžnost onih, ki upravljajo bolniški fond, da sprejmejo take predpise za zdravljenje, ki bodo omogočili tudi onemu zdravljenja potrebnemu, ki zasluži mesečno le pač sto dinarjev, zdravljenje, ne pa da je zdravljenje v zdraviliščih in kopališčih omogočeno le onemu, ki zamore za to plačati take zneske, kakršnih delavcev ves mesec ne zasluži.

Se nekaj ni gospoda navedla v svojem agitacijskem letaku — dijet! Leta 1933-34 so znašale vse dijete skupno z nagrado za upravno osobje le Din 58.000. Leta 1935 so nastopili Zvezarji v bolniškem fondu in že prvo leto so znašale dijete Din 114 tisoč in za leto 1936-37 so gospodje Zvezarji zahtevali, naj se odobri v proračunu za dijete celo Din 147.800.

Lahko bi našeli iz uradnih poročil še marsikaj, kar so Zvezarji naredili »dobrega« za železničarje, vendar smo uverjeni, da jih železničarji v Ljubljanski direkciji tako dobro poznajo, da jim ne bodo nasedli in da ne bodo glasovali proti lastnim interesom.

V današnji številki objavljamo proglas »Akcijskega odbora«, ki je bil sestavljen na podlagi predlogov iz vrst železničarjev samih kandidatno listo za volitve v bolniški fond.

Dolžnost slehernega železničarja, ki želi dobro sebi in svojem, je, da ta dan glasuje za listo Akcijskega odbora. Sleherni železničar naj dvigne uradno kuverto, javi naj se pri zaupniku »Ujedinjenega Železničarja«, kjer bo dobil kandidatno listo. Kandidatno listo naj zalepi v kuvertto in dne 6. oktobra 1937 osebno odda volilni komisiji, ker bo s tem protestiral proti znanim zvezarskim metodam in manifestiral za samoupravo bolniškega fonda ter odločno izjavil, da zahteva čimprejšnje uveljavljanje nove uredbe o bolniškem in nezgodnem zavarovanju železničarjev.

S tem, da oddate glas za listo Akcijskega odbora, katere nosilec je Gorše Franc in na kateri kandidirajo naši sodruži iz vseh večjih službenih edinic, glasujete za:

aktivno in pasivno volilno pravico upokojenih članov,

nepopolno samoupravo bolniškega fonda,

avtomatično podaljšanje bolovanja delavcev na 52 tednov,

uvedbo proporčnih in tajnih volitev,

zidavo zdravilišča za tuberkulozne na Golniku,

novou uredbo bolniškega fonda, s katero naj se zvišajo dajatve tudi za delavstvo, ki je danes najtežje pri zadeto.

—///—

Nabirajte člane

za Cankarjevo družbo. Za 20 Din dobi vsak član 4 lepe knjige.

Zvezarji in volitve v bolniško blagajno

O razmerah v bolniški blagajni smo v našem listu že neštetokrat pisali ter je slehernemu železničarju jasno, da so razmere še vedno nevzdržne. Enako železničarji dobro vedo, da je glavni krivec za te razmere zvezarska organizacija, ki se je svojcas popolnoma udinjala upravi ter je najodločneje nastopala proti predlogom in zahtevam, ki so jih stavili delegati, izvoljeni na listi bivšega Saveza železničarjev. Pri zadnjih volitvah so zvezarji s svojimi metodami in znamen »podvigom« v mariborski delavnici pridobili večino tudi v ljubljanski direkciji in sedaj so pred volitvami izdali velik letak, v katerem sami sebe ne morejo prehvaliti ter vabijo vse železničarje, da oddajo svoje glasove za edino zvezarsko listo. V tem letaku razglašajo svoj uspeh, kako so samo oni delavcem priborili hranarno za vse dni v mesecu tako, da bi jim kmalu kdo nasedel. Vendar železničarji se predobro spominjajo, kako so deležati iz vrst bivšega Saveza leto za letom odločno zahtevali ne samo hranarno za vse dni v mesecu, marveč tudi zvišanje iste, da se omogoči delavcu uspešno

zdravljenje. Gospodje, kdo je bil tisti, ki je leto za letom te zahteve odklanjal? Ali jih ni odklanjala odlična gospoda iz vaših vrst, ki je in še vedri in oblači na glavni skupščini in v centralnem upravnem odboru bolniškega fonda?

Ali ste gg. zvezarji že pozabili, kako ironično je vaš prvoboritelj g. Deržič na skupščini v Ljubljani zavral predlog po povišanju hranarine z vprašanjem: »Kje pa boste vzeli denar?«

Ali ste pozabili, kako odločno so g. Deržič in njegovi prijatelji nastopili proti predlogu Savezarjev, da naj se sodniškim potom iztira določajo milijone na prispevkih, ki bi jih morala plačati železniška uprava?

Leto za letom so Savezarji zahtevali popolno samoupravo bolniškega fonda, ki ne sme biti podrejen Ministru saobraćaja, da ne bo delodajalec istočasno upravljal in nadzoroval bolniški fond. Enako odločno pa so leto za letom Zvezarji pobijali ta predlog in zahtevali, da mora ostati bolniški fond v upravi in pod nadzorstvom delodajalca.

Leta 1935, ko so se morali prvič

Vsem članom bolniške blagajne ravnateljstva državnih železnic v Ljubljani

Z obvestilom B. f. št. 5 z dne 24. avgusta 1937 je ravnateljstvo drž. žel. v Ljubljani objavilo, da se vrše

volitve 50 skupščinjarjev in 25 namestnikov bolniškega fonda dne 6. oktobra 1937 od 8. do 18. ure

Kaj pomeni za železničarje bolniška blagajna, ni potrebno posebej povdorjati. Po tolikih letih je prišel čas, da se bodo vršile volitve tako kot zahteva to resnična demokracija. Vsak zavedni železničar ve, kako so se vršile zadnje volitve. Da se to ne ponovi, je ležeče samo na Vas, ki želite, da bodo volitve rezultat resnične večine železničarjev.

Kakšno je današnje stanje? Vseh volilnih upravičencev je nad 12.000, izmed teh je skoraj polovica, ki niso včlanjeni v nobenem društvu. Tako na neorganizirane, kakor tudi na člane strokovnih društev se obrača akcijski odbor s pozivom, da se udeležite volitev polnoštevilno ter s tem dokazete, da se zavade svojih pravic in dolžnosti v dobrobit naše bolniške blagajne.

Ne bojte se ničesar, temveč mirno in zavestno izpolnite volilno pravico s tem, da oddate svoj glas za sporazumno kandidatno listo, ki Vam jo pravočasno dostavi akcijski odbor. Ne nasedajte nikakim govoricam. Kdor govori proti naši kandidatni listi, je naš neprijatelj. Zabeležite si vsako nepravilnost ter nam jo javite, da jo obelodanimo in predložimo na primerno mesto. Kajti časi, ki so bili, jih ni in se ne vrnejo.

Poagitirajte med svojimi tovariši, bodite čuječi, da se vendar nastopi pot, ki bo za vse koristna.

Vsak član naj vzame pri svoji službeni edinici volilno kuverto ter naj jo nikomur ne odda, dokler ne dene vanjo našo listo, čije nosilec je

Gorše Franc, poverjenik Ra II,

nakar jo zapepi in nato dne 6. oktobra osebno odda volilni komisiji pri svoji edinici.

Oni volilci pa, ki se nahajajo na dan volitev službeno na proggi, volijo v tisti postaji, ki jim čas to dopušča. Po možnosti v eni večji postaji ter naj pazijo, da se jih vpiše v volilni seznam.

Na dan volitev naj bodo naši zaupniki polnoštevilno pri volilnem lokalu. Štejte kolikor mogoče naše glasove radi kontrole. Ne zamudite prilike, ki se Vam nudi z volitvami, da pokažete svojo neomajno voljo.

Da boste na jasnom, kaj nameravamo in v katerem pravcu bomo delovali, Vam podamo naš program, na katerega smo se zedinili:

1. Uvedba proporcionalnih volitev, da pridejo do veljave tudi manjše skupine. Sedanji večinski sistem se mora zavreči, ker je zastarel in ne odgovorja načelom demokracije.
2. Zahtevamo čim večjo samostojnost pri upravi bolniške blagajne tako, da bomo z našimi prispevki in z dotacijo, ki jo mora dati država, razpolagali sami.
3. Vsi člani bolniške blagajne morajo imeti aktivno in pasivno volilno pravico.
4. Porodniške podpore je zvišati od sedanjih Din 200.— na najmanj Din 500.—
5. Takojšnja zidava prizidka na Golniku za tuberkulozne bolnike.
6. Zdravljenje tuberkuloznih rodbinskih članov do popolne ozdravitve na račun bolniške blagajne.

To so naši zahtevki, od katerih ne bomo odstopili. Saj je prav verjetno, da bodo člani drugih oblastnih uprav stavili slične zahtevke. Kakor vidite, volilci, ni veliko obljud, ker se obstoječe stanje ne da spremeniti naenkrat, kajti pota demokracije so zamudnejša, zato pa gotovo vodijo do medsebojnega znosljivega sožitja.

Ne dajte se begati od nikogar, ker naša moč je v nas samih. Poagitirajte zlasti med delavci.

Železničari! Pričakujemo, da boste vsi kot zavedni slovenski člani glasovali za skupno kandidatno listo, ki jo je po vsestranskem sporazumu sestavil akcijski odbor.

Ne pozabite: nosilec naše liste je Gorše Franc.

Akcijski odbor.

Akcijski odbor in ljubljansko železničarsko podporno društvo

Železničarsko podporno društvo v Ljubljani z volitvami ni imelo sreče. Volitve, ki so se izvrstile, so bile za posamezne volilne edinice najprvo razveljavljene, za tem je politična oblast odgodila splošne volitve, ki bi se imele vršiti že leta 1936 tako, da društvo tekom lanskega in letosnjega leta ni imelo vodstva, ki bi predstavljalo večino članstva in vživalo tudi njegovo zaupanje. Maja so se letos končno vršile volitve, pri katerih je proti oficijskim zvezarskim listam nastopilo ono članstvo, ki se z zvezarsko politiko v društvu ni strinjalo ter je lista akcijskega odbora dobila večino delegatov.

Pred volitvami je akcijski odbor izdelal poseben program, s katerim je šel na agitacijo med članstvom. Od volitev bodo kmalu pretekli 4 meseci, vendar ves ta čas članstvo o kačem nadaljnem delovanju akcijskega odbora ni bilo obveščeno ter se upravičeno boji, da bo pri društvu ostalo vse po starem. Vršiti se mora občni zbor, ki bo moral sprejeti da-

lekosezne ukrepe, spremembo pravil in pravilnikov, moral se bo resno baviti s finančnim stanjem društva, ako bo hotel uresničiti program, ki ga je postavil akcijski odbor s sledečimi točkami:

1. uvedba tajnih volitev po proporcionalnem sistemu,
2. društvo mora ostati še nadalje na podpornem sistemu ter mora višina podpore odgovarjati dohodkom društva, upravnih izdatki pa se morajo znižati na minimum.

Nemogoče je vsa vprašanja, ki so v zvezi z reorganizacijo društvenega poslovanja, obdelati in rešiti tekom par ur na občnem zboru, ako ni ves material že preje zbran in preštudiran. Članstvu so mora nuditi možnost, da zavzame k eventuelnim spremembam svoje stališča, da krajnjim delegatom potrebne direktive in polnomocja za sklepanje na občnem zboru.

Ni prav, da akcijski odbor sedaj spi spanje pravičnega in se namejava najbrže zbuditi šele tik pred

občnim zborom odnosno pustiti delegatom proste roke, ker v tem primeru bo ostalo v Podpornem društvu vse pri starem, samo v odboru eventuelno mesto Petra prišel Janez, od česar pa ne bo imelo članstvo nikake koristi. Še je čas, da akcijski odbor zamujeno nadoknadi. Še je čas, da se izdelajo načrti pravilnikov za volitve, predlogi za spremembo pravil, točni pregledi finančnega stanja društva ter ocena bo-

dočih društvenih dohodkov in izdatkov ter ves material dostavi izvoljenim krajevnim delegatom, da ga predelajo na članskih sestankih in vzamejo svoje stališče.

Akcijski odbor se ne sme zadowoliti z lavorikami zmage pri volitvah, marveč mora že sedaj s pripravljalnim delom dokazati, da je vreden zaupanja, ki mu ga je pri volitvah izkazalo članstvo.

—///—

Kdaj bodo izvršeni sklepi občnega zbora Nabavljalne zadruge?

Na predkonferenci in na občnem zboru železničarske Nabavljalne zadruge, ki se je vršil dne 18. aprila 1937, je bilo sklenjeno, da se mora definitivno izdelati nov pravilnik za delegatske volitve, ki naj jamči svobodne, tajne in proporcionalne volitve, da se tako pojača zaupanje zadružarjev v lastno zadružo ter omogoči da bo posebna komisija preiskala vse poslovanje bivše mesarje in izdelala točno poročilo za prihodnji občni zbor, da se ta zadeva likvidira in z eventualnimi krivci obračuna.

Že pet mesecev je preteklo od tega občnega zбора, vendar še ni rešeno ne prvo in ne drugo vprašanje. Glede prvega vprašanja — pravilnika o delegatskih volitvah — izgleda, da sedanja večina nima smisla za izdelavo takega pravilnika, za rešitev drugega vprašanja pa je baje že ime-

novana posebna komisija, ki pa s svojim delom še ni pričela.

Zadružarji po proggi sprašujejo delegate, kaj je v zadruži novega, ali so sklepi občnega zboru že izvedeni in se čudijo, da upravni odbor doslej ni našel toliko časa, da bi vsaj izdelal načrt novega pravilnika in ga dostavil delegatom v pregled, da bi zamogli člani staviti svoje protipredloge. Deloma se zamore ta zamuda opravičiti z občnim zborom Nabavljalnih zadruž, ki se je vršil v Ljubljani in je bil združen z ogromnim delom, ki so ga morali vrsiti funkcionarji ljubljanske Nabavljalne zadruge. Ta občni zbor je sedaj za nam in upajmo, da bo upravni odbor vsaj tekom septembra izdelal načrt pravilnika in da bo tudi komisija za pregled poslovanja bivše mesarje pospeli svoje delo ter objavila svoje zaključke.

Zadružni kongres v Ljubljani

Dne 30. junija in 1. julija so bili zbrani v Ljubljani zastopniki Nabavljalnih zadruž državnih nameščencev, ki so združeni v Zvezi, katera šteje sedaj 270 zadruž. Za občni zbor je izdala Zveza obširno poročilo, iz katerega je razvidno, da je v letu 1936 stopilo v članstvo na novo 20 kreditnih, 18 nabavljalnih, 1 stavbene in 1 produktivne zadruž. Izstropila pa je samo 1 stavbna zadruž. V Zvezi je sedaj včlanjenih 115 nabavljalnih, 139 kreditnih, 10 stavbnih in 6 produktivnih zadruž. Obratni kapital nabavljalnih zadruž znaša nad 128 milijonov dinarjev. Zadruž v dravski banovini so na prvem mestu, ker imajo že skoraj 43% lastnega kapitala. V Sloveniji je 13 nabavljalnih zadruž z 21 prodajalnami, ki so prodale lansko leto za nad 81 milijonov blaga svojim članom.

Kreditnih zadruž je 139, od teh 10 v dravski banovini in sicer v Celju, Kočevju, Kranju, 2 v Ljubljani, 2 v Mariboru, v Murski Soboti. Novem mestu in v Ptiju, so imele ob-

koncu lanskega leta 123.899.806 Din kapitala. Od tega imajo vse kreditne zadruž skupaj 48.761.000 Din lastnega kapitala. Vse kreditne zadruž skupaj so dale lani 40.670 posojil v vrednosti okrog 94.000.000 Din. Dobjovi vseh zadruž skupaj so znašali skoraj 112.000.000 Din, dolžnikov je bilo 47.383, na vsakega dolžnika odpade povprečno Din 2361 dolga. Kreditne zadruž v dravski banovini so dale v teku lanskega leta 15.110.091 Din posojil.

Povodom kongresa je Zveza nabavljalnih zadruž skupno z ljubljansko železničarsko zadružo organizirala posebno razstavo, v katere je bila statistično in grafično podana prav pregledna slika desedanjega zadružnega dela.

Po končanem kongresu pa je ljubljanska Nabavljala zadruža otvorila v Gozdu pod Martuljkom železničarski mladinski dom, Zveza nabavljalnih zadruž pa lasten počtniški dom.

Zaključki občnega zborova Zveze nabavljalnih zadruž

Delegati zadruž drž. uslužbencev, predstavitelji 150.000 zadružarjev — državnih in samoupravnih uslužbenecv, upokojencev in delavcev v drž. gospodarskih podjetjih — zbrani na XVI. redni letni skupščini Zveze nabavljalnih zadruž drž. uslužbencev, ki se je vršila v Ljubljani dne 30. junija 1937. leta, po vsestranski obravnavi o stališču, ki so ga zasebni posredniki, njihova združenja in zbornice zavzeli do zadružnega pokreta, enodušno osvajajo sledečo:

resolucijo:

Pojav zadružnega gibanja je bil izzvan zaradi delovanja individualističnega gospodarstva, ki sproščeno vseh družbenih ozirov teži za čim večjim dobičkom ne glede na dejstvo, da na ta način povzroča opustošenje in anarhijo na gospodarskem in družbenem polju. Gmotno šibki člani človeške družbe, ki s svojimi dohodki takih zahtev ne morejo vzdržati, so prisiljeni, da najdejo nov sistem za proizvajanje in razdeljevanje dobrin; da najdejo socialnejši, pravičnejši in moralnejši sistem, ki bo upošteval koristeči širokih ljudskih slojev in družbe kot celote, ne samo koristeči posestnika kapitala, podjetja in koristeči privatnih posrednikov. Na tej osnovi se porajajo razna družbenabiba gibanja, med katerimi je najrealnej-

še, najprimernejše in najpravičnejše gibanje za zadružno organizacijo potrošnikov.

Zadružno gibanje predstavlja za vso družbo ogromno pridobitev v gospodarskem, socialnem in kulturnem pogledu, ker hoče:

mirmen, evolucijskim potom, v polnem soglasju z živiljenskimi interesi najširših ljudskih slojev omogočiti kar najbolj smotrnopravno proizvodnjo in čim najbolj gospodarsko porazdelitev dobrin;

oplemeniti človeka - poedinca, vzbujajoč ga, da samo v zaščiti splošnih koristi gleda tudi zaščito svojih lastnih;

na ta način doseči čim večje število zadovoljnih, gmotno preskrbljenih članov ljudske skupnosti, samo na ta način se lahko odvrnejo razredne, verske, politične in druge medsebojne borbe in zajame mireni razvoj med razredi, narodi in državami.

Zadružno gibanje v naši državi spada tako po svoji miselnosti kot po svojih poslovnih načelih med najčetrtejša gibanja na svetu.

Ce se na vse to ozremo, tedaj je težko razumeti stališče zasebnih posrednikov do zadružnega gibanja. To stališče je razumljivo samo tedaj, če smatramo, da jih v njihovi borbi proti

Izbori delegata za Bolesnički fond

Nakon svršenoga perioda od 3 godine raspisani su ponovni izbori, koji će se obaviti u srijedu, dne 6. oktobra o. g. Svi željezničari, članovi Bolesničkog fonda, izaći će toga na birališta i dati svoj glas za kandidate, u kojoj će imati najviše povjerenja. Koji su to kandidati?

Nekada — ne baš tako davno — reklo se željezničarima: Kandidati, u koje morate imati povjerenje, su oni, koje je postavilo Udruženje nacionalnih željezničara! U njih imade povjerenje Direkcija, u njih imadu povjerenje šefovi, pa je samo po sebi razumljivo, da u njih moraju imati povjerenje i svi željezničari. U duhu toga gesla ispadali su i rezultati izbora. Godinama i godinama je tako išlo i trebalo je uložiti mnogo muke i napora, da se takvo patrijarhalno shvatanje slomi. Tek pred 3 godine u izbornoj borbi uspjeli su oni, koji su rekli: nije važno u koga imade povjerenje Direkcija i skim su šefovi, nego je važan program, za koji se kandidati zalažu, oko kojeg se okupljaju. Taj program ne mora sa 100% koincidirati sa shvatanjem Direkcije i njenih ljudi, on može biti i protiv njih! Sastavljen je program, istaknuti su zahtjevi. Svi, koji ste za te zahtjeve, glasajte za kandidate, koji su ga istakli. Prvi puta od kada se provode izbori željezničari su glasali za program, smatrajući svoje kandidate samo sredstvom, da program izvedu. Pobjedila je lista nezavisnih željezničara.

Na kojim zahtjevima se okupila većina željezničara prigodom prošlih izbora? Evo, reproducirati ćemo njihove glavne točke:

1. Zahtjevamo poštivanje prava autonomije Bolesničkog fonda zajamčenog postojećom Naredbom, jer samo tako može ustanova Bolesničkog fonda odgovarati svrsi, kojoj je namijenjena.

2. Da poslodavac dade bezuvjetno svoj puni doprinos u smislu čl. 43. Naredbe Ministarstva saobraćaja, a Centralnoj upravi stavlja se u dužnost, da taj doprinos osigura budžetom.

3. Da se i penzionisani radnici prime za fakultativne članove Bolesničkog fonda, koje im je pravo zagarantovano po čl. 18. Naredbe o osiguranju državnog i saobraćajnog osoblja.

4. Da se dokine protuzakonita Naredba Central. uprave br. 1462/33 od 7. VI. 1933. kojom je povišen prisostvo za Bolesnički fond od 1 i pol na 3% za penzionisane članove.

5. Da se uspostavi besplatno liječenje zubi kao je bilo god. 1923. te potpuno slobodan izbor liječnika. Da se učestvuje svota na partiju za liječenje zubi od ca. 200.000.— upotrebi za poboljšanje liječenja zubi članova i njihovih porodica, dok se ne riješi pitanje besplatnog liječenja zubi.

6. Radi ograničenja liječenja na osnovu čl. 56. Naredbe o osiguranju

zadružništvu vodijo izključno osebni gmotni interesi, brez vseh socialnih ozirov in najosnovnejšega čuta dolžnosti do družbe in države. Njihovi razlogi v govorih, v tisku in v resolicijah to najbolje potrjujejo. Njihovo stališče ni v skladu z obstojećimi zakonskim predpisi ter je polno nerescišnih trditv.

Zato skupščina apelira na celokupno našo javnost in na vse odločuće faktorje, da vselej, kadar se pojavijo organizirani napadi na zadružno gibanje, imajo pred očmi, da izbjajajo ti napadi od maloštevilne vrste ljudi, ki jih zadruge motijo samo radi tega, ker jih silijo, da pri svojem delu upoštevajo tudi neke obvezne do skupnosti.

Dalje skupščina apelira na vse zadruge, zadruge in zadružne zvezze v naši državi, da strnejo svoje vrste v obrambo zadružnih načel, v korist malih in šibkih ljudi, na katere tudi vedno apelirajo, če gre za obrambo naših narodnih in državnih idealov.

državnog saobraćajnog osoblja po kojem plaća Bolesnički fond radnicima liječenje samo 26 nedelja, te periodičnim članovima imenovanim i radnika samo 12 nedelja, a kako medju članovima fonda ima dosta oboljelih na raznim bolestima, kojih liječenje iziskuje duže vremena, tražimo da se radnicima produži potrebno liječenje na 52 nedelje, a članovima porodice bez razlike na 26 nedelja.

7. Da se povrati pravo na besplatno liječenje u banjama i bolnicama, kao što je svojevremeno postojalo.

8. Da se ukine prepisivanje lijekova po tabelama i crvenim knjižicama, te da se to prepusti slobodnoj volji i ljekarskoj savjeti.

9. Da se reorganizira zdravstvena služba za djecu. U tom smjeru imalo bi se:

a) odijeliti dječju ambulantu od odraslih i

b) za bolesnu djecu izgraditi depandance na moru u Kaštel-Lukšiću, a u visinama u Šumetlici kod Nove Gradiške.

10. Da se isplaćuje 70% hrana za sve dane u mjesecu računajući 8-satni radni dan te da se ista sa zaključkom 24. mesečno obračuna i sa plaćom isplaćuje.

U slučajevima nezgode da se postupak oko isplate pomoći skrati na minimum i isplaćuje najkasnije do 5. u mjesecu.

11. Da se izmjeni čl. 18. Pravilnika za leikare u predmetu plaćanja podvoza liječnika pri posjetu članova i njihovih porodica, koji stanuju dalje od 3 km izvan rajona, na taj način, da ovaj trošak pada na teret Bolesničkog fonda.

12. Da se radnicima plati naknada za izgubljeno vrijeme prigodom ambulantnog liječenja, kao što je i ranije bilo. Ovo važi i za liječenje zubi.

13. Da se dokine Naredba izšla u »Službenim Novinama« državnih saobraćajnih ustanova br. 2 od 15. I. 1935. (i raspis br. 3. od 22. I. 1935.) kojom su ponovno snižene dojiljske pomoći za opremu djeteta te pogrebne kao protuzakonita, te da se vrate prava na dotične pomoći potpuno u opsegu čl. 18. Naredbe o osiguranju državnog saobraćajnog osoblja.

14. Da se izabere odbor kojemu se stavlja u dužnost što skorija izgradnja sanatorija za tuberkulozne.

15. Da se u saradnji sa Školom narodnog zdravlja u Zagrebu započne zajednički i praktični rad na polju zaštite matere i djece te suzbijanje tuberkuloze i sanacija stanova.

16. Usljed premalenih prostorija današnje ambulante u tolikoj mjeri da se u jednoj sobi liječe i pregledavaju luetičari, tuberkulozno zaraženi i oboljeli na uhu, grlu i nosu, koje je stanje neizdrživo te iziskuje neodložno preuređenje prostorija, tražimo da se ustanova hitno pobrine za pravilno rješenje ovog pitanja.

17. Tražimo u ambulantu u Zagrebu dežurnu službu po danu i po noći jer sadašnji sistem nemogućeg ravnoskog rasporeda ne odgovara potrebama ni interesima članova ni fonda. Ujedno se zaključuje nabava auta za dežurne liječnike, kako bi dežurna služba i bezprikorno funkcionalira.

18. Da Oblasna uprava Zagreb postavi šefu liječnika, a ukoliko postoji bilo kakav ugovor sa drugim licem, da se takav ugovor raskine, jer je zajednička funkcija šef-a liječnika fonda i šef-a sanitetskog odsjeka direkcije inkompatibilna.

Šta je od tih zahtjeva postignuto?

Pitanje autonomije Bolesničkog fonda, pravo na liječenje i potpore kroz 52 nedelje, ukidanje liječenja po »crvenim knjižicama« trebalo je riješiti donošenjem nove Uredbe o osiguranju saobraćajnog osoblja. Odbori na koje su imali uticaj i predstavnici sa nezavisne liste, izradili su dobar projekat nove Uredbe, ali je

ta — na žalost — odbijena po većini prošlogodišnje izvanredne skupštine u Beogradu, koju su sačinjavali delegati Nacionalnog udruženja željezničara. Mjesto uredbe većina skupštine se zadovoljila zahtjevom, da se doneše samo novi Pravilnik.

Kako tim Pravilnikom nisu mogle biti izmijenjene odredbe Uredbe, to se njegovim donošenjem moglo postići samo neznatno poboljšanje. Neka od tih poboljšanja mi ćemo citirati:

Predviđeno je, da saobraćajna ustanova treba da plaća svoj puni doprinos fondu, ali od toga male vajde; ostalo je vse pri starom.

Pravilnikom je omogućeno radnicima, da — nakon što budu penzionisani — mogu ostati fakultativnim članovima fonda.

Zubno pitanje uspijelo je toliko dotierati, da sada dobije plombiranje zubi i Zubalo svaki član i to uz minimalan doprinos.

Oporavilište za djecu u Šumi Šumetlici izguralo se toliko napred, da će još ove godine biti moguće uputiti na liječenje i oporavak veći broj djece. Jednako se gura i sa oporavilištem za djecu u Kaštel-Lukšiću.

Uspjelo je ishoditi, da se radnicima isplaćuje hrana za vse dane u mjesecu i u visini od 70 posto od zarade. Takodjer se mnogo postiglo kupnjom zemljišta na Golniku, ali stvar sada zapinje sa izgradnjom liječilišta za tuberkulozne.

U Zagrebu je proguran zaključak, da se sagradi još jedna ambulanta pokraj ložione i tako omogući članovima, a naročito radnicima, da brzo dodiju do liječničke pomoći, a ne da gube vrijeme — i zaradu — čekaju i gurajući se u centralnoj ambulanti.

Najviše se guralo, da se u Zagrebu sagradi fondovska bolnica, pa da se

tako riješi teški problem bolničkog liječenja, koji je jedan od najbolnijih. Prilike su u Zagrebu u tom pogledu upravo nepodnoscive. Doći do bolničkog liječenja znači biti sretnik, a ako do njega dodješ, uživaš ga pod najnepovoljnijim uslovima: leže po dvjici u jednom krevetu, sobe male i zagušljive, njega slaba i t. d. Jedino je rješenje: graditi vlastitu bolnicu sa najmanje 200 kreveta! Delegati, koje su nezavisni željezničari izabrani pred 3 godine na spomenom programu, dogurali su to pitanje do konkretnog rešenja: kupljeno je gradilište i dana je obaveza, da će se bolnica izgraditi. Zadatak delegata, koji će prigodom ovih izbora biti izabrani na istom programu, biti će, da bolnicu privedu njenom oživotvorenu. Ako učine samo to, učiniti će mnogo.

Delegati, koji su pobjedili prigodom prošlih izbora, unjeli su u poslovanje Bolesničkog fonda mnogo života i dinamike. Ljudi, koji su željezničare ranije u toj ustanovi predstavljali, bili su već po malo usadrene figure, koje niso imale nikakve samostalnosti: radili su ono što je bilo u želji izvjesne gospode u fondu i Direkciji, a ne ono, što je bilo u životnom interesu članova. Bila bi teška greška pokloniti tim ljudima i najmanju vjeru prigodom ovih izbora. Na protiv! Sve što miriše na udruženja ili njoj sličnu politiku treba bojkotirati, a okupiti se oko programa i ljudi, koji su do sada ispravno shvalili svoju dužnost i nesobično branili interes željezničara. U borbi za uticaj u Bolesničkom fondu treba se maniti svih nacionalističkih, plemenskih ili religioznih parola, a okupiti se na konkretno postavljenim zahtjevima za poboljšanje prilika u Bolesničkom fondu i povećanja brige za zdravlje i živote željezničara i njihovih familija.

Izbor skupština Bolesničkog fonda

G. Ministar Saobraćaja svojom odlukom C. U. broj 4447/37. od 1. augusta o. g. odobrio je da se izbore za skupštine oblasnih skupština bolesničkog fonda izvrše u srijedu, dne 6. oktobra o. g.

U vezi s tim prama odluci g. Direktora drž. željeznicu u Zagrebu broj gornji imenuje se za:

Prelsjetnika izborne komisije: Dr. Zalokar Robert savjetnik IV/2 gr.

Za članove: Car Kuzma v. kontrolor VI. gr., Jakšić Dušan, ofic. VIII. gr.

Za pretsjednika izbornog odbora: Kušec Dragutin v. savj. IV/1 gr.

Za članove: Hojančić Vatroslav savj. IV/2 gr., Žužić Ivan v. kontr. VI. gr., Valent Josip kontr. VII. gr., Iskra Rudolf ofic. VIII. gr.

S obzirom na broj članova kod zagrebačke oblasne uprave birati će se 50 skupština i 25 zamjenika.

Izbor skupština vrši se lično i neposredno tajnim glasanjem pomoću glasačkih listina. Prama tomu nije dozvoljeno glasanje preko koga drugoga, a niti je dozvoljeno sakupljanje glasovnica po jednom licu koje bi ih predalo izbornoj komisiji, već mora svaki član koji želi glasati to učiniti lično.

Pravo glasa imaju samo obavezni članovi, a za dokaz pri glasanju služi članski list bol. fonda ili službena legitimacija.

Izbor se vrši po službenim jedinicama glasačkom listom, koja može biti štampana ili rukom pisana, no ne smije biti potpisana. Glasačka lista treba da sadrži 50 skupština i 25 zamjenika sa oznakom imena, prezimena i zanimanja i službene jedinice.

Ako lista sadrži više ili manje skupština odnosno zamjenika, glasne ne važi.

Pod glasačkom jedinicom razumeva se: stanica, ložionica, lož. ispostava, sekacija, nadzornički srez, radionica, središnje stovarište materijala uporec svaka jedinica koja samostalno obavlja službu.

Članovi koji se na dan izbora nalaze na službenom putu van svoje službene jedinice, mogu glasati kod ma koje glasačke jedinice, gdje se

nalaze za vrijeme izbora s tim, što će predati predsjedniku izborne komisije objavu svoje jedinice, da su sprečeni da glasaju u svojoj jedinici. Ova se objava prilaže glasačkom spisku. Prama tomu službenici koji će na dan izbora biti službeno utsutni, ako žele glasati neka si kod svog starješine nabave takvu objavu.

Prije izbora kod svake glasačke jedinice obrazuje se mjesna izborna komisija, koju sačinjava starješina jedinice, odnosno onaj koga on odredi, kao predsjednik i dva službenika člana Fonda. Ova komisija prima zatvorene kuverte od glasača, pak ih unosi u spisak u tu svrhu stavljen. Komisija upiše ime onoga koji je kuvertu predao, ali se na kuverti ne smije napisati redni broj glasača, pod kojim je u spisku uveden. Rad komisije traje odredjenog dana neprekidno od 8 do 18 sati. Poslije toga roka završuje se glasanje i spisak glasača zaključuje potpisima članova komisije i pečatom odnosno žigom dotične službene jedinice.

Po svršenom glasanju mjesna izborna komisija kod svake službene jedinice, pošto sredi izborni materijal, spakuje sve glasačke liste sa spiskom glasača u poseban omot, na kojem se moraju potpisati sva tri člana izborne komisije nakon što je omot zapečaćen, a šef službene jedinice dužan je isti u roku od 24 sata poslati nadležnoj oblasnoj upravi bol. fonda sa oznakom da je u omotu izborni materijal dotične službene jedinice. Ovom omotu ima šef jedinice priložiti spisak obaveznih članova fonda, koji pripadaju glasačkoj jedinici, gdje je glasanje izvršeno.

Službenici Oblasne Direkcije i Računovodstva u Zagrebu predati će svoje kuvertirane glasovnice dne 6. oktobra izmedju 8 do 18 sati neposredno izbornoj komisiji u kancelariji Oblasne uprave bol. fonda soba br. 12.

Glasanje je po listama i tajno a obavlja se na taj način, da svaki glasač predlaže izbornoj komisiji zatvorenu kuvertu snabdjevnu sa žigom bol. fonda. Ove kuverte dobije svaki glasač od svoje službene jedinice. U kuverti smije biti samo jedna lista.

Sav izborni materijal svih glasačkih mesta prima u Oblasnoj upravi izborna komisija, koja počinje raditi dan poslije izbora, a mora posao svršiti najdalje u roku od 8 dana. Izborni materijal koji nije dostavljen komisiji u određenom roku, ne uzima se u obzir.

Sredjene omote sa svojim spiskom predaje izborna komisija izbornom odboru Oblasne uprave.

Žalbu na izbore može glasač podnijeti Direkciji preko uprave fonda

u roku od 30 dana od dana objave rezultata izbora.

Upućuju se šefovi službenih jedinica da jave broj obaveznih članova bol. fonda Oblasnoj upravi, kako bi se mogao dostaviti potreban broj kuverata.

Ovu Obavijest treba staviti do znanja svim službenicima kako bi se mogli izbri u redu izvršiti, a šefovi se napose upućuju da se ovih odredaba u svemu drže.

Oblasni upravnik bolesnikog fonda.

Povejte resnico!

Rang vlakosprenmoga osobja je bil v ljubljanski direkciji urejen že maja 1928, ko je bilo određeno, da se mora sestaviti na podlagi položenih strokovnih izpitov. Vse vlakosprenmo osebjje je bilo uvršeno v tri skupine in sicer v I. skupino vsi oni, ki so že imeli vlakovodski izpit, v II. skupino oni, ki so imeli izpit za manipulanta in v III. skupino vlakosprenmiki z izpitom za potniškega konduktora. Vsled združitve vlakosprenmoga osebjja bivše državne in bivše južne železnice na postaji Ljubljana glavni kolodvor so nastali pred sestavljanjem ranga prepri med vlakosprenmiki južne in državne železnice, ker so se čutili bivši državni vlakosprenmiki prizadete. Na podlagi razgovorov in več sestankov prizadete osebjje je na to direkcija s predhodnimi določbami odredila sledečo izjemo:

Za vlakosprenmike, ki so polagali izpite za potniškega in prtljažnega konduktora ter za vlakovodjo ločeno in so položili izpit za vlakovodjo najkasneje tekom leta 1925, se gleda uvrstitev v činovni seznam smatra letu, v katerem so položili izpit za prtljažnega konduktora kot letu, v katerem so položili izpit za vlakovodjo.

Lahko rečem, da je bilo nad 90% vlakosprenmikov zadovoljnih s tem rangom na podlagi strokovnih izpitov ter je imel g. Deržič s svojo ožjo okolico, ko je hotel rang po strokovnih izpitih odpraviti in uveljaviti rang na podlagi grup neoziraje se na strokovne izprite, med vlakosprenmiki pretežno večino proti sebi.

V vlakosprenmni službi ne more odločevati šolska izobrazba in ne zlati našivi, marveč odločuje edino strokovna izobrazba in le na podlagi te izobrazbe se mora uslužbencu deliti njegova služba. Končno je v Generalni direkciji upravičena zahteva vlakosprenmoga osobja prodrala ter je bil zopet uveden rang na podlagi strokovnega izpita.

Kakor je bilo pri uvrščanju v službene razporedne po činu in grupah (§ 110 zakona) veliko število vlakosprenmikov prizadetih, neoziraje se ali so izhajali iz vrst bivših državnih ali južnih železnica, tako bi bilo pri sestavi ranga po strokovnih iz-

pitih prizadetih brez lastne krivde nekaj bivših državnih železnica. Prizadeti so opozorili Direkcijo na krivico, ki bi se jih zgordila, ako bi se nova odredba **dobesedno** izvajala. Istočasno so opozorili na dejstvo, da je bilo to vprašanje v ljubljanski direkciji že rešeno leta 1928, ko se je le za uvrstitev v službene razporedne bivšim državnim vlakosprenmikom priznal pred letom 1925 položeni prtljažni izpit kot enakovreden vlakovodskemu na južni železnici.

Gotovi prijatelji iz vrst strokovnega društva vlakosprenmikov so smatrali za potrebno, da začno te souslužbence napadati, da so proti rangu na podlagi strokovnih izpitov. Njih gonja se je raznesla po vseh domicilnih postajah, zato je potrebno, da ugotovim, da je ta gonja brez vsake podlage in vse obsodbe vredna. Leta 1927 in 1928 marsikaterega od onih, ki sedaj blatijo okoli, ni bilo pri delu za sestavo ranga. Bali so se, da ne bi bili pri direkciji in pri gospodih okoli Deržiča »slabo zapisani« in da jim to ne bi škodovalo. Danes ta bojazn več ne obstaja in najbrže smatrajo, da se klub spremenjenim razmeram le splača udariti po sotovarišu, ki je vztrajal pri svojih načelih in ni hotel spremeniti barve.

V informacijo vsem vlakosprenmikom moram povdariti, da so tudi prizadeti državni vlakosprenmiki ves čas delali na uveljavljenju ranga na podlagi strokovnih izpitov, da pa smatrajo sporazum prizadete osebja iz leta 1928 obvezen za vse potestno misleče vlakosprenmike tudi v letu 1937 posebno še, ker vsled izvedbe tega sporazuma ne bo nikdo prizadet z ozirom na dejstvo, da pride ta sporazum v poštev le za postajo Ljubljana glavni kolodvor. — Bivši vlakosprenmiki državnih železnic, ki so položili prtljažni izpit do leta 1925, bodo v doglednem času upokojeni in s tem bo tudi ta izjema določba sama od sebe prestala veljati.

Beseda, enkrat dana, naj velja ne le danes, marveč tudi jutri. Bodimo možje, da bo tudi uprava videla, da ima opraviti z resnimi uslužbenci, ki vztrajajo pri svojih sklepih in jih ne spreminja, ako veter drugače potegne.

Vlakosprennik.

Važne odredbe in pojasnila

Zloraba voznih ugodnosti. Udrženje trgovcev se je zopet pritožilo, da železnice odstopajo uputnice za prevoz premoga, drv in živil privatnikom in tako škodujejo protokoliranim trgovcem, ki morajo plačevati visoke davke. Železniški minister je vsled tega izdal zadnje opozorilo sledče vsebine:

1. Vozne ugodnosti veljajo le za ono osebo, na katere imo so izdane ter je najstrožje prepovedano te ugodnosti odstopati drugim osebam.

2. Vsaka prekršitev bo imela za posledico odvzem voznih ugodnosti, kazenski postopek pred sodiščem in še službeno disciplinsko preiskavo.

Enako se bo postopalo z onimi železniškimi uslužbenci, ki bi zaznali za eventualne zlorabe voznih ugodnosti, a tega ne bi javili upravi.

Dodatečno k tei okrožnici pripominja direkcija, da je ugotovila, da se v zadnjem času železnice v vedno večjem številu vozijo v Dalmacijo (tihotapljenje vina) ter oponzira, da bo proti vsem, katere bo pri tihotapljenju zalotila, najstrožje postopala.

Vozne ugodnosti za delavce.

K novem pravilniku je železniško ministarstvo izdalo več tolmačenj, tako tudi tolmačenje, kdaj pristoja delavcem legitimacija.

Pravico do legitimacije ima stalni ali začasni delavec po treh letih neprekinitne službe pri železnici.

Ako pa delavec brez lastne krivde službo prekine, potem se mu šteje služba pred in po prekiniti za pridobitev legitimacije v sledečih primerih:

1. Če je prekinil službo vsled odslužnja kadrovskega roka in je po odslužitvi vojaščine v roku 3 mesecov zopet službo nastopil, onosno je v tem roku vsaj vložil prošnjo za zopetni sprejem.

2. Če je prekinil službo vsled redukcije in je bil tekom treh mesecev sprejet nazaj, onosno je v tem roku zaprosil za sprejem nazaj v službo.

3. Ako je delavec prekinil službo vsled bolezni, onosno je bil kot telesno nesposoben odpuščen. V tem slučaju se mu pri zopetnemu sprejemu všeje prejšnja služba le pod pogojem, da mu uprava prizna tudi ostale pravice in če dokaza, da po ozdravljenju ni bil nikjer drugie zaprosen, marveč je takoj vložil prošnjo za zopetni sprejem na železnico.

4. Ako bi bil od sodišča obsojen, pa bi se kasneje izkazalo, da je bil nedolžen.

5. Ako ponesrečeni delavec, ki je vsled nezgode dobil priznano rento, postane zopet sposoben za službo in nastopi železniško službo.

Pojasnila o vrednosti šolske izobrazbe.

Vsled večkratnih sprememb v ustrojstvu naših šol često nastane vprašanje, katere gimnazije, odnosno dovršene meščanske šole veljajo kot takozvana »nepopolna srednješolska izobrazba«, ki zadostuje za uvrstitev uluženčev v 10. grupo činovnikov.

1. Meščanske šole:

Kandidati, ki so dovršili meščansko šolo v šolskih letih 1924-25 in od 1926-27 pa do danes morajo imeti poleg 4 razredov meščanske šole tudi završni izpit.

Kandidat, ki so dovršili meščansko šolo v letih 1919-20 do 1923-24 ter 1925-26, ni treba imeti završenega izpita, ker v teh šolskih letih ni bil predpis.

2. Gimnazije:

Kandidati, ki so dovršili 4 gimnazije v letih 1919-20 (velja za vse gimnazije v državi), 1920-21 in 1921-22 (velja samo za Hrvaško, Slavonijo, Srem, Slovenijo, Dalmacijo, Bosno in Hercegovino), 1926-27 do 1928-29 (velja za vse gimnazije v državi), imajo kvalifikacijo za uradnika z nepopolno

srednješolsko izobrazbo, čeprav nimajo nižega tečajnega izpita.

Odrejanje rente v primeru skrajšanja delovnega časa.

Izbrano sodišče je že opetovano odredilo, da se ima odrejati višina rente po vsakokratnem dejanskem delovnem času in ne po eventuelnemu skrajšanemu delovnemu času na dan nezgode. Kljub tem razsodbam pa je ljubljanska uprava bolniškega fonda onim, ki pa se ponesečili v času, ko se je v delavnici delalo le po 7 ur, tudi za kasnejšo dobo, ko je v delavnici bil uveden že osemurnik ordedila rento po skrajšanem delovnem času. Da ponovno pritožbe je izbrano sodišče v Beogradu razsodilo, da se § 63 drugi odstavek in § 64 deseti odstavek na redbe ima tako razumeti, da pripada po nesrečnemu renta na podlagi normalnega zaslužka, torej osemurnega delovnika.

Proti tej razsodbi se je zastopnik države pritožil na kasacijsko sodišče, ki pa je pritožbo zavrnilo in izrek izbranega sodišča v celoti potrdilo.

Mednarodni pregled

Razsodba razsodišča v zadevi zvišanja plač angleških železničarjev

V sporu med angleškimi železniškimi družbami ter organizacijami osebja je končno izreklo razsodbo posebno razsodišče, ki je ugodilo sledičem zahtevam železničarjev:

Ukine se vse redukcije plač, ki so bile izvršene po letu 1931, odobri se odškodnina za nadurno delo, nočno delo in delo ob nedeljah in praznikih in sicer naknadno s 16. avgustom 1937.

Sodišče pa ni sprejelo zahtev po uvedbi minimalne mezde 50 šilingov tedensko (približno Din 550), kakor

Sklepi II. mednarodnega socialno-političnega kongresa v Parizu

V dneh od 25. do 28. julija se je vršil v Parizu II. kongres »Mednarodnega združenja za socialni napredok«. Prvi kongres je bil v Pragi 1924, sedanji je bil v Parizu zaradi svetovne razstave. V tem združenju so socialisti, strokovničarji in socijalnopolitični znanstveniki. Združenje sodeluje z mednarodnim uradom dela in njega direktorjem Butterliem, ki se je kongresa tudi udeležil.

Na dnevnom redu sta bili zlasti dve točki:

1. Kreditna kontrola v socialnem interesu in

2. svoboda strokovnih organizacij in poklicne organizacije.

K prvi točki so bile sprejete zahteve, ki omogočajo nadziranje gospodarstva in finančne politike, da se ne zlorablja v svrhu izkorisčanja. Kongres se je izrekel tudi proti avtarkični politiki.

Glavni predmet obravnave pa je bila svoboda strokovnih organizacij in poklicne organizacije.

Italija na kongresu ni bila zastavljana. Nemčija in Avstrija sta s svojimi naziranjemi o strokovnih organizacijah slabno naleteli, ker so izvajanja njih delegatov zavračali celo njih inozemski somišljeniki.

Na kongresu je bilo sprejetje splošno načelo glede pravice svobodnih strokovnih organizacij, ki je bilo končno ugotovljeno v naslednjih petih točkah:

1. Pravico združevanja v svobodnih strokovnih organizacijah je

iamčiti vsem delavcem istotako kakor druge temeljne pravice. Dopustna ni nobena izjema zaradi verskih, ideoloških in političnih razlogov, niti zaradi tujega državljanstva ali mednarodnih zvez.

2. Med drugim se naj strokovnim organizacijam zagotovi svoboda zborovanj, notranja avtonomija in pravica, da sklepajo kolektivne pogodbe.

3. V čim popolnejši izogib socialnih konfliktov je želeti, da se osnujejo poravnalne in razsodiščne ustanove po iniciativi podjetniških in delavskih zvez, ki jih pospešuje tudi država.

4. Oficijni posvetovalni organi v socialnih in gospodarskih zadevah naj bodo sestavljeni iz zastopnikov delodajalcev in delavcev v enakem številu: enako naj se sestavljajo organi, ki imajo razsojati v delovnih sporih.

4. Pravica strokovnih organizacij, da smejo sodelovati z javno upravo in zakonodajo, se ne sme izrabljati v to, da bi se odtegovalo svojim prvotnim nalogom, jim nalačati do značaju neprimerna bремena ali dolžnosti in jih podrediti vplivu ali kontroli oblasti.

Ta načela, ki jih je izrekel kongres socialistov, strokovničarjev in socialnih znanstvenikov in politikov različnih smeri, nam pričajo, da duh demokracije še živi ter da je javno mnenje znanstvenikov in socialnih politikov na strani delavstva, to je, socialističnega gibanja.

Železničarski koledar za leto 1938

izide tudi letos in sicer koncem oktobra. Opozorjam na ta koledar že danes vse naše naročnike ter jih prosimo, da o izdaji koledarja obvestite vse svoje prijatelje in znance, da ne bi kupovali drugih vsebinsko manjvrednih koledarjev.

Ker je tekom letosnega leta in koncem lanskega leta izšlo nešteto novih odredb, uredb in pravilnikov, kakor tudi več načelnih razsodb Državnega sveta, smo pri sestavi koledarja vse te sprembe upoštevali ter koledar popolnoma na novo preuredili.

Iz koledarja boš lahko posnel vse

predpise in ugodnosti, ki jih predvideva zakon za nastavljenje, pravilnik za delavce, dalje vse odredbe in predpise bolniškega fonda, pokojninske predpise, odredbe o draginjskih dokladah, službeni obleki, postranskih prejemnikih itd., itd. Kljub občutni podražitvi papirja smo se odločili, da tudi letos izdamo koledar no isti ceni in bo stal komad le Din 8.—

Prosimo vse zaupnike, da nam takoj javijo, koliko izvodov žele za svoje območje.

»Ujedinjeni železničar.«